

hurtigt Avisen sammen, parat til i et Nu at gemme den i Bordskuffen.

Fra Butikken hørtes et Par mumlende Stemmer og nogen Flaskeklirren; hvorpaa Klokken atter lød, og Døren derude lukkedes.

„Elias!“ raabte Villing med Tordenrøst og stak Haanden med Avisen bag paa Ryggen.

Butiksdrengens spøgelseblege Ansigt viste sig i den halvt aabnede Dør med Haaret hængende i Tjavser ned over de forsovede Øjne.

„Hvem var det?“

„Det var Svend Øl og Per Brændevin, . . . de skulde ha'e en Pot.“

„Godt. Saa kan du lukke og gaa i Seng. Men glem ikke at slukke dit Lys, Dreng! — Godnat!“

Saa snart Døren havde lukket sig, tog Villing atter Avisen frem og fortsatte sin Oplæsning.

„Af Toiletterne blandt de aristokratiske Gæster bemærkede vi særlig“ —

Atter blev han afbrudt af Butiksklokkens Skratten. Denne Gang aabnedes Døren hurtigt og larmende, man hørte Diskeklappen blive slaaet op og en Mand blive indladt.

Villing, der var bleven ganske bleg, havde næppe faaet Avisen kastet ned i Bordskuffen, før Dagligstuedøren aabnedes.